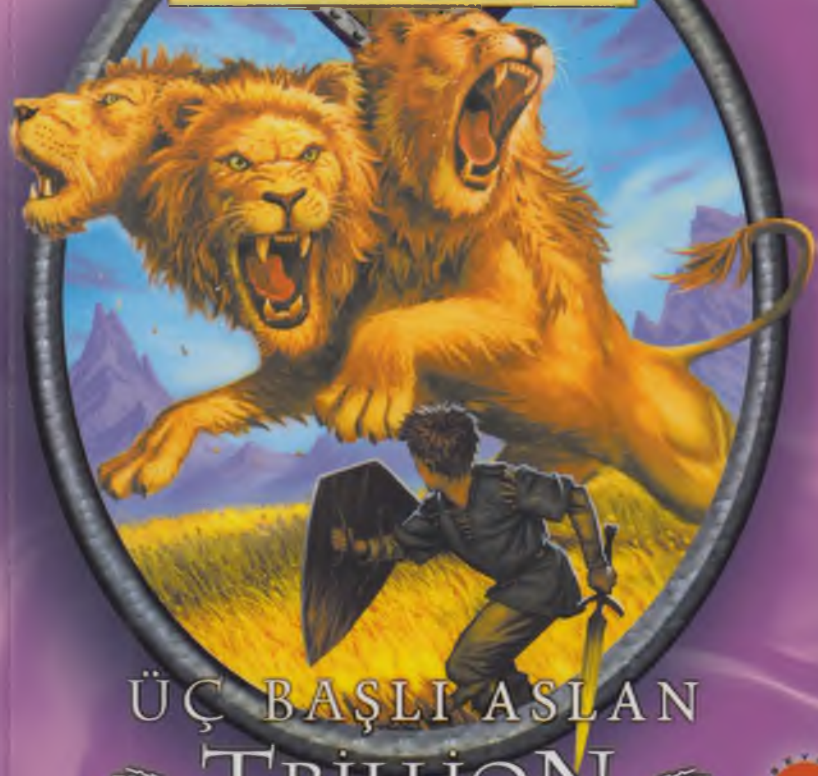

ADAM BLADE

YENİ SERİ!

Canavar Peşinde

ALTIN ZIRH

ÜÇ BAŞLI ASLAN

TRILLION

Canavar Peşinde

Kötü Büyücü Malvel sihirli altın zırhı çaldı ve parçalarını Avantia'nın dört bir yanına gizledi. Tom bu parçaları bulmak zorunda ancak her biri, Malvel'in yarattığı altı korkunç canavar tarafından korunuyor.

Tom'un altın zırhı tamamlamak için son bir kötü canavarla karşılaşması gerekiyor: Üç Başlı Aslan Trillion. Avantia'ya dehşet saçan bu korkunç canavarın yenilmesi ve altın zırhın son parçasının da geri alınması gerek. Altın Zırh macerasının bu sonuncu kitabını soluk soluğa okuyacaksınız!

Altın Zırh serisinin diğer kitaplarını kaçırmayın:

- Korkunç Ahtapot Zepha
- Dev Maymun Pençe
- Taş Büyücüsü Soltra
- Yılan Adam Vipero
- Örümcek Kral Araknid

121565
AGA
SAS ADI

9 yaş ve
üstü

5.00 TL

www.beyazbalina.com.tr

www.beyazbalinaalisveris.com.tr

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul 2012

Beyaz Balina Yayınları

CANAVAR PEŞİNDE-12
ALTIN ZİRH
Üç Başlı Aslan Trillion

Beast Quest
The Golden Armour
TRILLION
The Three-Headed Lion
Adam Blade

ISBN: 978-975-999-567-6

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695

MATBAA SERTİFİKA NO: 16318

© Metin: Beast Quest Limited 2009

© İllüstrasyonlar: Steve Sims, Orchard Books 2008

© Kapak İllüstrasyonu: David Wyatt 2008

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Aslı Onat

Düzeltili: Dilara Anıl Özgen

Son okuma: Yasemin Büte

Çeviren: Bahar Ulukan

Grafik uygulama: Ayşe Çalışkan

Baskı: Oktay Matbaacılık, İstanbul

Cilt: Umut Matbaacılık, İstanbul

Beyaz Balina Yayınları

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 K: 1 D: 1

Zeytinburnu / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

Genel Dağıtım: **YELPAZE DAĞITIM**

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 K: 1 D: 1

Zeytinburnu / İstanbul

Tel: 0212 544 46 46 - 544 32 02 - 03 Faks: 0212 544 87 86

ÜÇ BAŞLI ASLAN
TRILLION

Cağavaz
Peşinde

ALTIN ZİRH

ADAM BLADE

BATI OKYANUSU

KORKU
ORMANI

KIZIL ÇÖL

DOLA

SPIN

DONMUŞ
OVALAR

Avantia

KRAL
HUGO'NUN
SARAYI

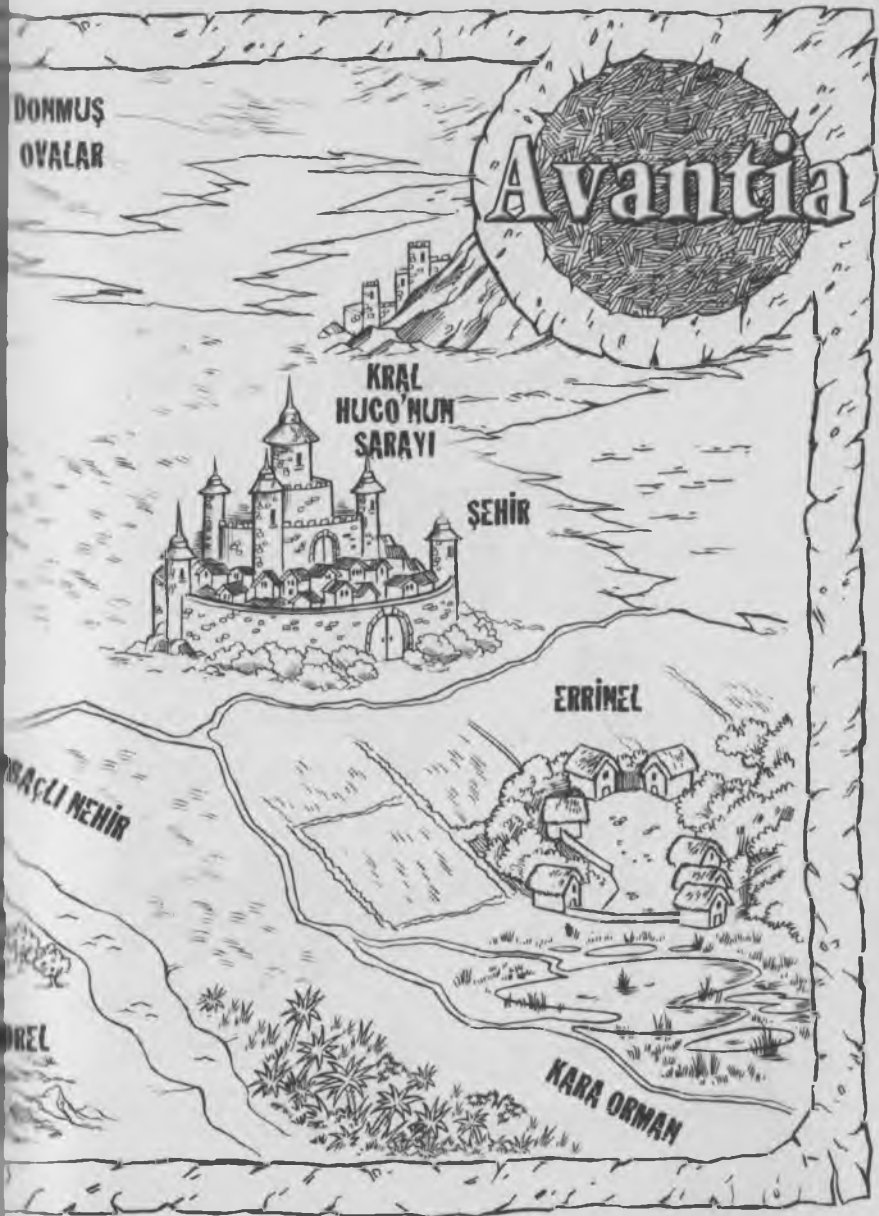
ŞEHİR

ERRİNEL

YIĞIRLI NEHİR

KARA ORMAN

EREL

Bitti mi sandın?

Yenilgiyi kabul edip ortadan kaybolacağımı mı zannettin?

Hayır! Bu asla olmayacak. Ben Malvel'im. Tüm Avantia halkının yüreklerine korku salan Kara Büyücüyüm ben. Bu krallığa ve özellikle Tom'a yapacağım daha çok kötülük var.

Genç kahraman, Avantia'nın altı Canavarını benim lanetimden kurtardı ama savaş henüz bitmedi. Bakalım yeni görevinin üstesinden nasıl gelecek? Onu ve arkadaşı Elenna'yı mahvedeceğim.

Avantia'nın Canavarları iyi yürekliydi; kalplerini kötü niyetlerim için ben karartmıştım. Şimdi Tom'un sayesinde krallığı korumak için yeniden serbest kaldılar. Ama kalpleri doğuştan kötü olan ve özgür bırakılamayacak altı yeni Canavar yarattım: Korkunç Ahtapot Zepha, Dev Maymun Pençe, Taş Büyücüsü Soltra, Yılan Adam Vipero, Örümcek Kral Araknid ve Üç Başlı Aslan Trillion. Her bir Canavar,

Avantia 'dan çaldığım, ülkenin en değerli yadigârının bir parçasını koruyor. Gerçek sahibine sihirli güçler veren altın bir zırh. Tom 'un zırhın parçalarını bir araya getirmesini engellemek için elimden geleni yapacağım.

Bu kez beni yenemeyecek!

Malvel

GİRİŞ

Güneş, Avantia ovalarının üzerinden batıyordu. Bu toprakların koruyucusu iyi Canavar Adam Tagus, kendinden memnun bir şekilde başını salladı. Tom, onu Kötü Büyücü Malvel'in lanetinden kurtardığından beri, her şey yolunda gidiyordu.

Dinlenme zamanı gelmişti. Tagus, toynağını yere vurdu ve dönüp ilerideki sürüye baktı. Uzaklardaki bir kaya yığınının üstünde, garip

bir Őekil belirmişti. Güneş, arkasında kalıyordu.
Büyük, garip bir hayvan, sürüyü izliyordu.

Bu, bir yırtıcı hayvandı!

Tagus, kayaların ve aŐaŐaların arkasına
gizlenerek, dikkatle yaratıŐa yaklaştı. Nihayet
onu aÇık seŐik görebilecek kadar yakınlaŐmayı
başarmıştı.

Karşısında devasa bir üç başlı aslan vardı.
Gün ıŐıŐı, yaratıŐın altın renkli kalın kürkünün
stnde parlıyor, üç kafasından da kabarık yeeler
sarkıyordu. Sürüye diktiŐi altı gözü de zümrüt
rengi, Şeytani bir ışıkla parlıyordu. Dudaklarını
geriye doŐru çekince, korkunÇ keskin dişleri ortaya
ŐıkmıŐtı.

Tagus, onun Malvel tarafından ortalıŐı
karıŐtırması iÇin gönderilmiŐ, kötü bir Canavar
olduŐunu anlamıştı. İŐgdleri ona, aslanın
karşısına Çıkıp tüm gücüyle saldırarak onu

yok etmesini söylüyordu. Aslanın kendi kafası büyüklüğündeki uzun, keskin tırnaklı dev pençelerine baktı ve vahşi bir çığlık atıp kılıcını çekerek aslana saldırdı.

Aslanın üç başı da Tagus'a döndü ve üç ağzı, öfke ve nefretle açıldı. Canavar, kayalarda durduğu yerden Tagus'un üstüne atladı. Öyle ki Tagus, bir an gökyüzünü göremez oldu. İki dev Canavar yerde boğuşurken, at-adamın kılıcı elinden fırladı.

Tagus toynaklarıyla aslanı tekmeliyor, üç kafasından birinin boğazını sıkarak ölesiye dövüşüyordu. Ama aslanın diğer iki kafası, onu ısırma çalışıyordu. Tagus, aslan ona etini kemiklerinden ayırmak için saldırırken, Canavarın kokuşmuş nefesini hissedebiliyordu.

At-adam, arka ayaklarıyla çifte attığı aslanı bir yana savurdu. Nefes nefese kalmıştı. Ayağa kalktı ama kötü Canavar onu ısırma çalışarak

yeniden saldırdı. Ağırlığıyla at-adamı yere sermişti. Tagus, böylesine bir güç ve saldırganlıkla ilk kez karşılaşılıyordu. Böğründe ve boynunda derin yaralar açıldığını fark etmişti ve ölümünün yaklaştığını hissediyordu. Aslan onu yere çiviledi. Ardından üç başını da gökyüzüne doğru kaldırıp, kulakları sağır edercesine zaferle kükredi.

Tagus, kötü Canavarla cesurca mücadele ediyordu ama artık gücü tükenmişti. Aslanın kafaları aşağıya doğru eğildi. Gözleri aklıkla parlıyor, dişlerini Tagus'un etine saplamaya hazırlanıyordu...

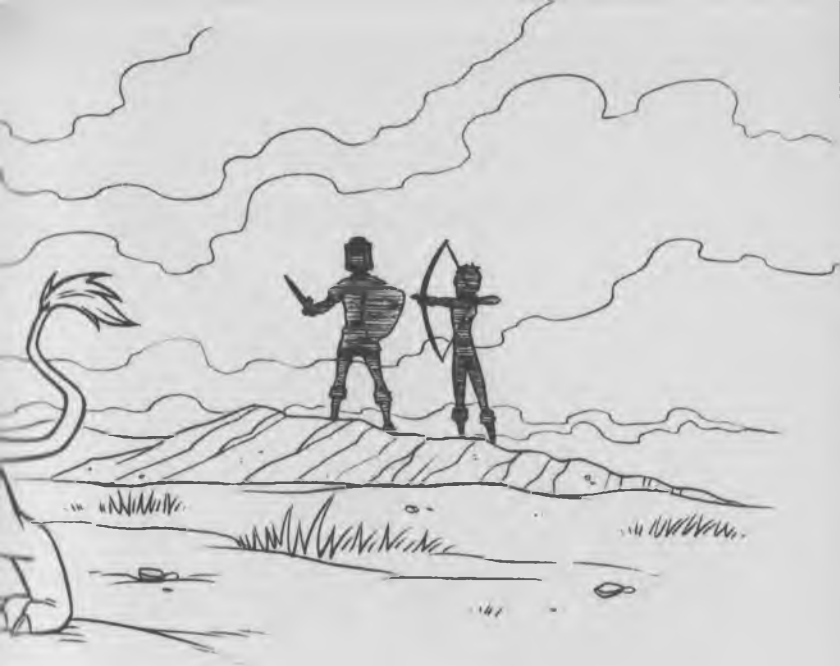
Birdenbire nereden geldiği belli olmayan bir ok, aslanın pençelerinden birine saplandı.

Kötü Canavar öfkeyle kükredi ve dev bedeni hiddetle sarsılarak geri çekildi. Tagus ayağa kalkmaya çalıştı ama yaraları oldukça ağırdı.

Aslanın kafalarından biri, oku saplandığı yerden çıkarmaya uğraşırken, diğer kafaları da oku kimin attığını bulmak için etrafı tarıyordu. Ardından ikinci bir ok daha ıslık çalarak geldi ve kafalardan birini iskaladı. Bunun üzerine aslan, kulakları

sağır eden bir kükremeyle doğrularak, akşamın çökmekte olduğu ovalara doğru uzaklaştı.

Tagus, rahatlayarak yukarı baktı.

Ufukta iki tanıdık kişi duruyordu. Batan güneşin ışıkları altında parlayan altın bir zırh giymiş bir çocukla sırtında ok kılıfı taşıyan bir kız. Arkalarındaki kayalıklarda ise bir at ve bir kurt duruyordu.

BİRİNCİ BÖLÜM

YARALI CANAVAR

“Tagus yaralanmış!” diye bağırdı Tom atına doğru koşarak. “Çabuk ol Fırtına!”

Elenna da atına binmiş olan Tom’un arkasına atladı. Siyah at kişneyerek şaha kalktı ve toynaklarıyla havayı dövdükten sonra dörtnala koşmaya başladı. Tom ve Elenna, atın eyerine sımsıkı tutunmuşlardı. Elenna’nın sadık kurdu Gümüş de onları takip ediyordu.

Sarp bir kayalıktan aşağı inerek yaralı at-adamın yattığı ovalara doğru ilerlemeye başladılar. Tagus, hâlâ ayağa kalkmaya çalışıyordu ama üç başlı aslana karşı verdiği mücadele, onu zayıf düşürmüştü.

Tom, uzaklara doğru baktı. Kötü Canavar, ardında hiç iz bırakmadan ortadan kaybolmuştu. Daha sonra, Malvel'in kötü Canavarıyla savaşmak için bol bol vakitleri olacaktı. Şimdi ise Tagus'a yardım etmeleri gerekiyordu.

Dörtnala giderlerken, "Okunu fırlatmasaydın, o aslan Tagus'u çoktan öldürmüş olacaktı," diye seslendi Tom Elenna'ya.

"Malvel'in kötü Canavarlarından biri olmalı," dedi Elenna endişeyle. "Sence altın çizmeleri o mu koruyor?"

"Öyle olmalı," dedi Tom. "Bu, Malvel'in son oyunu. Bu mücadeleyi kazandığımızda, kayıp altın zırhın tüm parçalarına ulaşmış olacağız."

Krallığın en değerli ganimeti olan sihirli zırh, Kötü Büyücü tarafından Avantia'nın dört bir yanına dağıtılmıştı. Zırhın her parçası, Malvel'in emrindeki korkunç bir Canavar tarafından korunuyordu. Tom, o güne dek beş Canavarı yenmiş ve miğferi, zincir zırhı, göğüslüğü, eldivenleri ve bacak zırhlarını almıştı. Zırhın her parçası, ona yeni güçler kazandırmıştı. Şimdi geriye yalnızca çizmeler kalmıştı.

Fakat Malvel, en korkunç Canavarı en sona saklamıştı! Dev ve saldırgan yaratık, Tagus'u yenilgiye uğratmıştı. Tom ve Elenna, altın zırhın ve sihirli kalkanın yardımına rağmen böylesine korkunç bir Canavarı nasıl yeneceklerdi?

Tom, dişlerini sıktı. Ne pahasına olursa olsun Canavarı bulacak ve onunla savaşıacaktı. Tüm Avantia ona güveniyordu.

Bu arada Tagus'un yattığı yere gelmişlerdi. Üç başlı aslanın kötü kokusu, hâlâ hissediliyordu. İki arkadaş, Fırtına'nın sırtından atlayıp Tagus'un yanına koştular. Tagus'un yaraları derindi ve kanıyordu. Aslanın korkunç pençelerinin ve keskin dişlerinin izleri, açıkça belli oluyordu.

"Sakin ol!" dedi Tom, Tagus'un ayağa kalkmaya çalıştığını görünce. "Sana yardım edeceğiz. Kendini yorma!" Canavar, Tom'un ne dediğini anlamıyordu ama onun yardımına gelmiş olduklarının farkındaydı.

Tom ve Elenna, at-adamın ayağa kalkabilmesi için ellerinden geleni yaptılar. Fırtına da hafifçe kişneyip başıyla iterek Tagus'un kalkmasına yardım etmişti.

Sonunda yaralı at-adam ayağa kalkabilmiş, kolunu Fırtına'nın boynuna atmıştı. Böylece tekrar düşmeyecekti. Gümüş ise keskin gözleriyle her

türlü tehlikeye karşı tetikteydi; etrafı kolaçan ediyordu.

“Dinlenmesi ve iyileşmesi gerek,” dedi Elenna, “ama fazla yürüyemez.” Tom’a baktı. “Ne yapmalıyız sence?”

Tom, kayalıkları işaret etti. Kayaların şekilleri, doğal bir sığınak oluşturuyordu.

“Eğer oraya ulaşabilirsek, biz aslanla uğraşırken Tagus da güvende olur,” dedi Tom, ardından atadama döndü. “Bizimle gel,” dedi kayalıkları işaret ederek. “Orada güvende olursun.”

Tagus, tamam dercesine başını sallarken yüzü acıyla buruşmuştu. Bir yanında Fırtına ile topallayarak oldukça yavaş bir şekilde ilerlemeye başladı.

Tom ve Elenna ise Tagus’un diğer yanında yürüyorlardı. Böylece iyi Canavar sendelerse, ona hemen yardım edebileceklerdi.

“Kötü yaralanmış,” dedi Elenna alçak sesle.
“Aslana karşı savaşırken bize yardım edemeyecek.”

Tom, kasvetle başını salladı. Altın zırhı toplama görevlerinde Avantia'nın iyi Canavarları onlara yardım etmişti ama bu son mücadeleyi yalnız başlarına tamamlamaları gerekiyordu.

O sırada, ovalarda zalim bir kahkaha yankılandı.

Üç Başlı Aslan Trillion

“Malvel!” dedi Tom şaşkınlıkla. Hemen kılıcının kabzasını kavradı.

Gökyüzünde küçük bir hortuma benzeyen karanlık bir rüzgâr çıkmıştı. Rüzgâr durduğunda, Kötü Büyücü parlak gözleriyle karşılarında duruyordu.

Tom hemen kılıcını çekti.

“Sakin bana saldırmaya kalkma,” dedi Malvel sırıtarak. “Bana zarar veremeyeceğini biliyorsun!”
Tekrar güldü ve pençeye benzeyen uzun, ince parmaklı elini onlara doğru uzattı.

“Artık işiniz bitti. Maceranız sona erecek!
Tagus ölecek ve siz de Trillion’un gücüne yenik
düşeceksiniz. O, bugüne dek karşılaştığınız
Canavarların en vahşi ve en ölümcül olanı!”

“Ne büyüleriyle etkin altına aldığın
Canavarlarından ne de senden korkuyoruz!” diye
bağırdı Elenna. “Asıl korkması gereken sensin!”

“Ben mi?” diyerek güldü Malvel. “*Sizden*
mi korkacaktım? Hayır çocuğum, ben
korkmuyorum. Ama korku size doğru yola koyuldu
bile, duymuyor musun? Dört korkunç pençesiyle
size doğru yaklaşıyor. Şimdi dikkatle dinle...”

“Sen korkağın tekisin!” diye bağırdı Tom birden.

Malvel’in yüzü, öfkeyle çarpıldı. “Sana yemin
ederim ki!” diye bağırdı. “Eğer Trillion’la savaşmaya
cesaret edersen, acı ve yıkımdan başka bir şey elde
edemeyeceksin. Hayal ettiğinden çok daha tehlikeli
bir Canavar o!” Malvel’in gözleri parlıyordu. “Ve

sen ölmek üzere yerde yatarken, yanında olacağım.
Son gördüğün şey, benim yüzüm olacak!”

Ardından karanlık rüzgâr yeniden belirdi ve gökyüzü, büyücünün korkunç kahkahasıyla çınladı.

Malvel gitmişti.

Tom, Elenna’ya dönerek “Bu defa Aduro yanında değildi,” dedi.

Bir süre önce Malvel onlara, arkadaşları ve akıl hocaları olan iyi Büyücü Aduro’nun, kaynar bir katran çukurunun üzerinde asılı halde durduğu korkunç görüntülerini göstermişti. Tom, Aduro’yu kurtarmanın tek yolunun altın zırhın tüm parçalarını toplamak ve görevi tamamlamak olduğunu biliyordu.

“Sence bu ne anlama geliyor?” diye sordu Elenna. “Malvel ona korkunç bir şey yapmış olmasın?”

“Bilmiyorum,” dedi Tom kararlı bir sesle.

“Ama görevimiz sona erdiğinde Malvel’e bu kötülüklerinin hesabını soracağım.”

Ovalara doğru baktı. Trillion, oralarda bir yerlerde altın çizmeleri koruyordu. Tom, kılıcını gökyüzüne kaldırdı.

“Ne pahasına olursa olsun!” diye bağırdı. “Seni bulacağım Trillion! Görevimi tamamlayacağım!”

İKİNCİ BÖLÜM VAHŞİ SALDIRI!

Tagus inledi. Kayalıkların altında yatıyordu. Dev göğsü inip kalkıyor, ağzının kenarından kan sızıyordu.

“Bence gerçekten ölüyor,” diye fısıldadı Elenna.

“Tom, ne yapabiliriz?”

“Bir fikrim var,” diyen Tom, kalkanını sırtından çıkardı. Önceki maceralarında kazandığı altı sihirli hediye, kalkanın tahtasına gömülüydü.

“Alev Kuşu Epos’un pençesi, tüm yaraları iyileştirir,” diye hatırlattı Elenna’ya ve pençeyi kalkanın üstündeki yerinden aldı. “Bize yardım edebilir.”

Tom, Tagus’un yanı başına diz çöktü ve pençeyi Canavarın derin yaralarından birine değdirdi. Eline aniden bir enerji dolmuştu. Kolunu uzattığında, derisinin karıncalandığını hissetti. Pençe ise kırmızı bir renk almaya başlamıştı.

“İşe yarıyor!” diye bağırdı Elenna hayretle.

Tom gülümseyerek, “Bence de,” dedi ve pençeyi Canavarın yarasından çekti. Yara kapanmış, neredeyse iz bile kalmamıştı. “Ama o kadar çok yarası var ki,” diye mırıldandı. “Acaba pençenin tüm bu yaraları iyileştirebilecek kadar gücü var mıdır?”

Pençeyi başka bir yaranın üstüne yerleştirdi. Teninde yine aynı karıncalanmayı hissetti ve

pençeden tekrar kırmızı bir ışık yayıldı. İçi, umutla dolmuştu. Tagus, yakında iyileşmiş olacaktı!

Fakat pençeyi üçüncü yaranın üstüne koyduğunda, tenindeki karıncalanma zayıflamış ve pençeden gelen ışık azalmıştı. Yara kapanmıştı ama tamamen iyileşmemişti.

Tom, dördüncü yaraya dokundu. Pençeden gelen ışık bir an titreşti ve hemen ardından söndü.

“Neden artık işe yaramıyor?” diye sordu Elenna.

“Sanırım yeniden güçle dolması için zamana ihtiyacı var,” diyen Tom, endişeyle Elenna’ya baktı. “En azından öyle olduğunu umuyorum.” Kaşlarını çattı. “Ama ne kadar zaman gerektiğini bilmiyoruz, belki saatler, belki de günler... Oysa o kadar vaktimiz yok!” Pençeyi elinde tutarak ayağa kalktı. “Trillion’a karşı harekete geçmeliyiz. Kötü Canavarın etrafı yakıp yıkmasına izin veremeyiz.”

Altına sığındıkları kayanın tepesini işaret

ederek, "Burası, onu izlemek için iyi bir nokta," dedi çocuk. "Trillion yakınlardaysa, onu görebiliriz."

"Ben de seninle geleceğim," dedi Elenna. "Fırtına ve Gümüş, Tagus ile kalabilirler."

Tom, tamam anlamında başını salladı. Elenna ile ikisi, arkadaşlarıyla çabucak vedalaştılar ve kayanın tepesine tırmanmaya başladılar.

Kayanın tepesine ulaştıklarında, güneş neredeyse batmıştı. Tom, altın miğferinin siperini indirdi, böylece her şeyi net bir şekilde görebilecekti.

Tom, üç başlı aslanı sanki kılıcıyla uzansa erişebilecek kadar yakındaymış gibi görebiliyordu artık.

Trillion, vahşi bir keçi sürüsünün peşine düşmüş, korkarak kaçışmakta olan hayvanların üstüne atılıyordu. Aslan, korkunç çeneleriyle zavallı hayvanları yakalayıp sağa sola savuruyordu.

“Onlarla oyuncak gibi oynuyor!” dedi Tom öfkeyle. Gördüklerine üzülmüştü. “Bu oyuna bir son vereceğiz!”

Ancak Elenna, Tom'un kolunu tuttu. "Şuraya bak!"

Tom, Elenna'nın gösterdiği yöne baktı. Küçük, karanlık gölgelerden oluşan bir sürü, buldukları yere doğru ilerliyordu.

"Sırtlanlar!" diye haykırdı çocuk. Yirmi, otuz kadar sırtlandan oluşan bir sürü, Tagus, Fırtına ve Gümüş'e doğru, gözleri aç bir ışıkla parlayarak sinsice ilerliyordu.

"Tagus'un kanının kokusunu almış olmalılar," dedi Tom.

"Fırtına ve Gümüş onlarla savaşabilecek mi?" diye sordu Elenna endişeyle.

"Sanmıyorum," dedi Tom. "Sayıları çok fazla. Hemen yanlarına dönmemiz gerek."

Sırtlanların birinden boğuk bir inleme yükseldi ve tüm sürü, çığlıklar atıp uluyarak çaresiz Canavar ve onun iki hayvan koruyucusuna doğru koşmaya başladı...

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM GÜÇ VE CESARET

“Geliyoruz!” diye bağırdı Tom. O sırada Elenna ile birlikte kayadan inmeye başlamıştı bile.

Fakat sırtlanlar hızla yaklaşıyor ve çığlıkları ovalarda yankılanıyordu.

“Oklarımı ve ok kılıfımı aşağıda bırakmışım!” diye bağırdı Elenna.

Tom, ona kalkanını uzattı. “Oklarını alırken kendini korumak için bunu kullan.”

“Ama buna senin ihtiyacın var!” dedi Elenna.

Tom, “Beni koruyacak başka şeylerim var,” dedi elini zincir zırhına ve parlak göğüslüğüne bastırarak. Altın zırha dokunduğu anda, sihrin harekete geçtiğini hissetmişti. Zincir zırh, kalbini cesaretle doldurmuştu. Aynı anda tüm kaslarına zırhın göğüslüğünden bir güç yayılıyordu.

Artık korku hissetmiyordu. Şimdi isterlerse binlerce sırtlan bile saldırabilirdi ona ama artık Tom, onları yeneceğini hissediyordu! Kalkanını Elenna'nın kollarına bıraktı ve elinde kılıcıyla bağırarak kayadan aşağı atladı.

Sırtlanların tam ortasına inmişti; bir eliyle kılıcını havada savuruyor, diğer eliyle ise ona saldırmaya çalışan pençeleri ve dişleri savuşturuyordu. Birkaç sırtlan yere düştü. Diğerleri ise Tom'un etrafına toplanıp kılıç hamlelerinden uzak durarak onu izlemeye koyuldular.

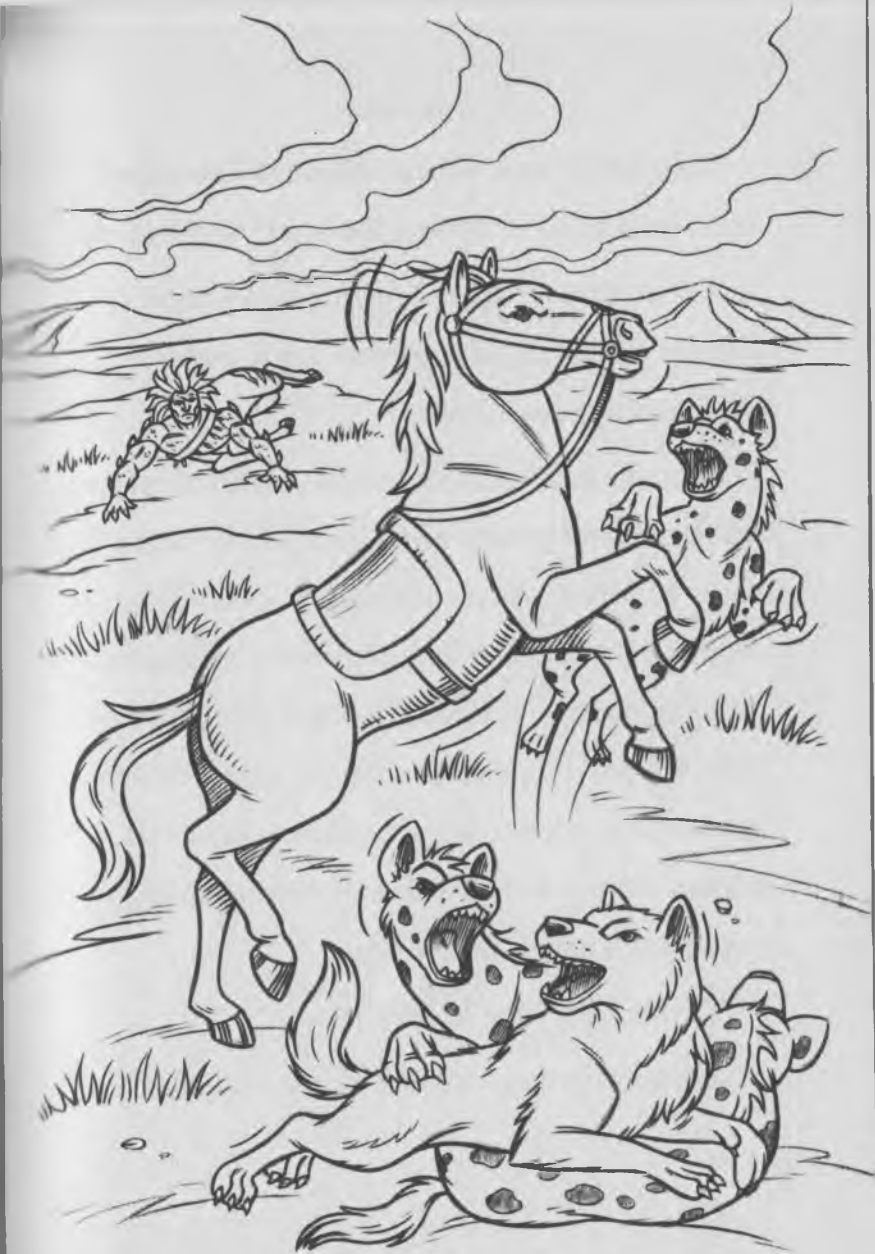
Tom, Elenna'nın kalkanı önünde tutarak kayadan atladığını gördü. Sırtlanlardan biri ona doğru atıldı ama Elenna, onu kalkanla savuşturup yere düşürdü.

“Beni yenemeyeceksiniz!” diye bağırdı kız vahşi hayvanlara. Başka bir sırtlan yanına yaklaştığında ise geri çekilerek hayvana tekmeyi yapıştırdı.

Bu arada Fırtına ve Gümüş, Tagus’u sırtlanlardan uzak tutmaya çalışırken zorlu bir mücadele veriyorlardı. Fırtına, şahlanarak sırtlanları toynaklarıyla tekmeliyor, güçlü bacaklarıyla vahşi hayvanları havaya savuruyordu. At-adam ayağa kalkmaya çalışıyordu ama Tom, Tagus’un kan kaybettiği için güçsüz olduğunu fark etmişti. Ne yazık ki ona yardım edebilmek için yapabileceği bir şey yoktu.

Gümüş, yerde iki sırtlanla vahşice güreşiyordu. Bir anda sırtlanlardan biri, dişlerini kurdun boynuna geçirmeyi başardı ama Gümüş, çabucak ayağa kalkarak sırtlanı üstünden attı.

Bunu gören Tom, kılıcını sallayarak öne doğru koşmaya başladı ve "Fırtına! Bana gel!" diye bağırdı.

Asil at, Tom'un sesini duyunca yüksek sesle kişnedi ve sırtlanların arasından Tom'a doğru dörtnala koşmaya başladı.

Tom, dizginleri sıkıca kavrayarak kendini eyerin üstüne attı ve Fırtına'yı kurda ve at-adama doğru sürmeye başladı. Altın eldivenler, kılıç kullanma yeteneğine özel güçler kazandırmıştı. Çektiği kılıcı havada parladı ve sırtlanlar korkarak geri çekildiler. Tom, Gümüş'e yaklaştıkça sırtlanlar homurdanıyor, ağızlarından salyalar akıyordu. Elenna sırtındaki kılıftan aldığı okları art arda sırtlanların üstüne yağdırarak Tom'un yanına ulaştı.

"Geri çekilin!" diye bağırdı Tom.

Ağlamaya benzer, uzun bir uluma duyuldu.

Sırtlanlar, yenildiklerini anlayıp sessizce geri çekildiler ve dönüp kaçmaya başladılar. Tom Fırtına'yı mahmuzladı ve kaçan sırtlanların peşine düştü. Sırtlanların yeniden bir araya gelip, tekrar saldırılarına izin veremezdi. Onları öylesine kovalayacaktı ki bir daha geri dönmeye cesaret edemeyeceklerdi!

Elenna, "Dikkatli ol Tom!" diye bağırdı.

Fakat Tom ovalarda Fırtına ile dörtnala ilerlerken, içinde korkudan eser yoktu.

Birdenbire yan taraftaki kayalardan bir uluma yükseldi. Tom başını çevirdiğinde, tepesinde dev bir sırtlanın durduğunu gördü. Ardından diğer yönden bir uluma daha duydu. Başını diğer yöne çevirdiğindeyse, birçok sırtlanın beklemekte olduğunu gördü.

İki sürü daha gelmişti!

Fırtına huzursuzca kışırken, sırtlanlar sürü

halinde onlara doğru yaklaşıyordu. Yeniden ulumaya ve inlemeye başlamışlardı, bu defa gözlerinde yeni bir açlık vardı.

Sırtlanlar üstüne doğru atlarken, Tom, kılıcını havaya kaldırdı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM EPOS'UN PENÇESİ

Birden alacakaranlığın içinden bir kükreme sesi duyuldu. Neredeyse bir deprem yaratacakmışçasına güçlü bir kükremeydi bu. Sırtlanların tiz ulumaları sona ermişti.

Tom, arkasına baktı.

Tagus geliyordu! At-adam, onu kurtarmaya gelmişti!

İyi Canavar kanlar içindeydi ve göğsünde

pek çok kesik vardı ama yine de dik ve görkemli duruyordu. Başı dimdik havada, elinde kılıcıyla dörtnala geliyordu.

Birkaç sırtlan, at-adama doğru atıldılar. Fakat Tagus, kılıcını havada bir tırpan gibi savurarak sürünün içine daldı ve hayvanlar dört bir yana kaçıştılar.

“Tagus!” diye bağırdı Tom neşeyle, kılıcını savurarak.

Sırtlanlar kuyruklarını bacaklarının arasına kıştırıp, giderek kararan ufka doğru kaçmaya başlamışlardı.

At-adamın yanına giden Tom, sözlerini anlamasını umarak, “Tam zamanında yetiştin,” dedi Canavara.

Tagus, dev başını evet dercesine salladı, gözlerinde gururla yanıp sönen bir ışık vardı. Ama hızlı hızlı soluyordu ve gösterdiği çaba nedeniyle yaraları tekrar açılmıştı. Bedeninden yere kan damlıyordu.

Elenna ve Gümüş, koşarak yanlarına geldiler. Tagus olduğu yerde sendeliyor ve ayakta zor duruyordu. İyi Canavar yere düşerken, Tom, üzüntüyle çığlık attı.

“Bu son hamle onu çok zorladı,” dedi Elenna ve elini hafifçe Tagus’un boynuna koydu.

“Bizi kurtarmak için tüm gücünü harcadı,” dedi

Tom endişeyle ve atın sırtından atlayıp Tagus'un yanına koştu. "Elenna bana kalkanı ver lütfen. Epos'un pençesi yine işe yarayabilir."

Tagus, zorlukla nefes alarak yatıyordu, gözleri yarı yarıya kapalıydı. Tom, pençeyi en kötü durumdaki yaranın üstüne koydu. Kollarına doğru bir karıncalanma yayıldı ve kırmızı ışık parladı. Bunu görünce rahatlayan Tom, "İşe yarıyor!" diye bağırdı.

Tom diğer yaralarla ilgilenirken, Elenna, Tagus'un en kötü durumdaki yaralarını temizlesin ve kanı emsin diye yosun topluyordu. Fırtına hafifçe kişnedi ve kadife gibi yumuşak burnunu at-adamın yüzüne değdirdi. Gümüş bile, gece yaklaştığından Tagus'u sıcak tutmak için Canavarın yanına kıvrılmıştı.

"Pençenin şifalı etkisi ne kadar sürecek?" diye sordu Elenna.

Tom, başını kaldırıp Elenna'ya bakarak
“Umarım onu ölümden kurtarmaya yetecek kadar,”
dedi. Birkaç yara iyileşmişti ama at-adamın o kadar
çok yarası vardı ki...

“Pençe bir seferde ancak birkaç yarayı
iyileştirebiliyor,” dedi Elenna. “Tüm yaraları
iyileştirmesi, bütün gece sürebilir.”

“O zaman geceyi burada *geçirmeliyiz*,” dedi Tom sertçe. “Onu bu halde bırakmayacağım, hele bizim için yaptıklarından sonra. Ayrıca sırtlanlarla çarpışmamızın ardından biraz dinlenmemiz gerektiğini düşünüyorum. Trillion’un karşısına çıkmadan önce, tüm gücümüze ve becerilerimize ihtiyacımız olacak.”

O sırada, uzaklardan bir kükreme sesi duyuldu. Üç başlı aslan bir tepenin üstünde durmuş, ardından yükselen ay nedeniyle silueti ortaya çıkmıştı.

“Neden saldırmıyor?” diye sordu Elenna.

“Onu kovalamak için karanlığın içine dalmamızı istiyor,” dedi Tom gözlerini kısarak. “Büyük ihtimalle bizim için bir tuzak hazırlamıştır.”

O anda Trillion tepeden aşağı atladı ve gecenin içinde kayboldu.

Elenna, Trillion’un ardından bakarak, “Sabaha

kadar buralardan oldukça uzaklaşmış olacak,” dedi.
“İzini kaybedebiliriz!”

“Bizden kaçamaz,” dedi Tom. “Aduro’nun sihirli haritasını kullanacağım. Harita bizi ona ulaştıracaktır.” Fırtına’nın eyerindeki çantadan parşömen haritayı çıkardı ve açtı.

Avantia’nın sihirli haritası, Tom’a görevinin başlangıcında verilmişti. Sarılı haldeyken sıradan bir haritaya benziyordu ama açıldığında olağanüstü bir şey gerçekleşiyor, krallığın minik, yaşayan bir modeline dönüşüyordu. Harita Tom’a daima bir sonraki Canavara ulaşması için izlemesi gereken yolu gösteriyordu.

Tom ve Elenna, haritaya bakıp beklediler. Ama parşömenin üzerindeki minyatür ovalarda Trillion’un izini göremiyorlardı.

“İzini bile bulamadığımız bir Canavarla nasıl savaşağız?” diye sordu Elenna.

“Bilmiyorum,” dedi Tom. “Ama bir yolu *olmalı!*”

Tam o sırada Gümüş ayağa kalktı ve havlamaya başladı. Sonra da burnunu yere eğerek onlardan uzaklaştı. Ardından tekrar döndü ve havlayarak yanlarına geldi. Gri başıyla Tom’un kolunu dürtüklüyordu. Sabırsızlıkla bakan gözlerine, ay ışığının yansıması vuruyordu.

“Ne oldu oğlum?” diye sordu Tom.

Gümüş tekrar etrafı koklayarak patisini yere vurdu ve Tom ile Elenna’ya baktı. Ardından gözlerini uzakta bir yerlere dikti.

Elenna’nın yüzüne bir gülümseme yayıldı. “Haritaya ihtiyacımız olmadığını söylemeye çalışıyor,” dedi. “Burnu ile Trillion’un izini sürebileceğine emin.” Tom’a sırtıttı. “Kurtların savaşmaktan başka marifetleri de vardır!”

“Aferin Gümüş!” dedi Tom. “Gece boyunca burada Tagus ile kalacağız ve yarınki ilk işimiz,

senin bizi Trillion'a götürmen olacak." Kurdun kalın kürkünü okşadı. "Onu *yeneceğim* ve altın zırh tamamlanmış olacak!"

BEŞİNCİ BÖLÜM

AVCI VE AV

Ertesi sabah Gümüş, bir kayanın üstüne zıplayıp havayı koklamaya başladığında, güneş, tepelerin ardından daha yeni doğmaktaydı. Gümüş hırladı ve ileri atıldı. Tom ve Elenna çabucak Tagus'la vedalaştılar. Ardından Tom, Fırtına'nın sırtına atladı ve eğilip Elenna'nın da ata binmesine yardım etti.

Fırtına, sırtında Tom ve Elenna ile koşarak ilerleyen kurdun ardına takıldı.

“Gümüş’ün heyecanına bakılırsa, Trillion pek uzakta olmasa gerek,” dedi Elenna, ovalarda dörtnala ilerlerlerken.

“Evet, pek uzakta değil!” dedi Tom. “Kokusunu almıyor musun?” Üç başlı Canavarın korkunç kokusu, havaya yayılmıştı. Ardından rüzgârın yön değiştirmesiyle Tom, Canavarın kokusunu kaybetti. Ancak Gümüş’ün hassas burnu, onları hayal kırıklığına uğratmadı. Gri kurt, burnunu yere dayayıp kuyruğunu sallayarak onları uzaktaki tepelere doğru yönlendirdi.

Tepeye yaklaştıklarında Gümüş durakladı.

“Sanırım bizim geride durmamızı istiyor,” dedi Elenna.

Kurt tepeye tırmanırken, Tom ve Elenna beklediler. Gümüş, yere yapışarak ileriye gözetledi. Ardından dili dışarıda ve gözlerinde zafer dolu bir

ifadeyle koşarak geri döndü.

“Bence Trillion tepenin ardında,” diye fısıldadı Elenna. “Aferin Gümüş!”

Tom ve Elenna attan indiler ve eğilerek tepeye tırmanmaya başladılar. Zirveye ulaştıklarında, aşağıda yemyeşil, ormanlık bir vadinin uzandığını gördüler. Vadinin tabanında bir göl vardı ve suları güneş ışığında pırıl pırıl parlıyordu.

Suyun yanı başında uzun köknar ağaçları yükseliyordu fakat aralarında bir açıklık vardı. Trillion, su kıyısı boyunca yavaşça yürüyordu. Tom bir an heyecanlandı. Trillion’un orada bulunmasının yalnızca bir nedeni olabilirdi: Altın çizmeler! Görevleri tamamlanmak üzereydi ancak Canavarı yenmek için tüm cesaretlerini ve becerilerini kullanmaları gerekecekti.

“Ne kadar iri,” diye mırıldandı Elenna. “Tom, bu

Canavarı nasıl yeneceğiz biz?"

Tom, kaşlarını çattı. Elenna haklıydı; Canavar dev gibiydi. Kürkü, genişliğinde altın gibi parlıyor ve gözlerinde zümrüt rengi bir ışık yanıp sönüyordu.

"Zayıf bir noktası olmalı," dedi Tom ve dev

Üç Başlı Aslan Trillion

aslanı ayrıntılı bir şekilde inceleyebilmek için miğferinin siperliğini indirdi. Tom aslanı izlerken, bir kuş uçarak suya doğru yaklaştı ve Trillion dişlerini gösterip bir pençesini ona doğru savurdu. Kuş panikle öttü ve hızla gökyüzüne doğru uçtu. Ama Tom, bu sırada suya yaklaşan kötü

Canavarın hırlayarak pençesini geri çektiğini fark etmişti. Sudan korkuyor ya da hiç hoşlanmıyorsa benziyordu.

“Aslanların sudan korktuğunu duymuştum,” dedi Tom. “İyi yüzemezler çünkü yeleleri ıslanınca ağırlaşarak onları suyun dibine çeker.”

“Ve Trillion’un üç yelesi var,” dedi Elenna heyecanla. “Eğer Trillion’u göle çekebilirsek belki onu yenebiliriz!”

Tom, aslanı izlerken kafasında bir plan yaptı.

“Fırtına sudan korkmuyor,” dedi. “Bugüne dek beni sırtında taşıyarak nehirlerden geçti. Eğer su içmek için göl kenarına inerse, eminim aslanın dikkatini çekecektir.”

Elenna, fal taşı gibi açılmış gözleriyle Tom’a baktı. “Ciddi olamazsın!” dedi hayretle. “Trillion, Fırtına’yı bir ısırıktaki öldürebilir!”

“Biliyorum,” dedi Tom. “Tehlikeli bir iş ama Trillion’u faka bastırmak için başka bir yol gelmiyor aklıma.” Atın onları beklemekte olduğu yere baktı. “Fırtına akıllıdır. Aslanın ona yaklaştığını görünce suya atlayıp, kendini korumak için yüzecektir. Biz de yakınlarında gizlenmiş, bekliyor olacağız. Aslan suyun kenarına gelir gelmez ona ok atmaya başlayabilirsin. Ben de kılıcımla saldıracağım ve şansımız varsa, onu göle girmeye zorlayacağız.”

“Peki ya şansımız yoksa?” diye mırıldandı Elenna.

“O zaman Fırtına’ya zarar gelmemesi için tüm gücümü kullanacağım,” diye söz verdi Tom.

“Haklısın,” dedi Elenna. “Başka seçeneğimiz yok.”

Tepede giderek alçalan bir nokta buldular ve

sessizce hareket ederek ağaçların arasından aşağıya inmeye başladılar. Tom, Fırtına'ya yolu gösteriyor, bir yandan da yüzünü hayvanın boynuna sürerek, "Keşke seni böyle bir tehlikeye atmak zorunda olmasaydım," diyordu atına.

Fırtına, hafifçe kişnedi. Sanki Tom'un ondan isteyeceği şeyi önceden biliyor gibiydi. Tom, kayıp babası Hızlı Taladon'un hiç böyle zorlu bir karar vermek zorunda kalıp kalmadığını merak etti.

Sonunda, ağaçlığın gölle birleştiği yere geldiler. Trillion'un bulunduğu alan, sol taraflarında kalmıştı. Tom, ağaçların arasından baktı. Aslan yerini terk etmişti ama Tom, açıklığın ötesinde Canavarın sarıya çalan kahverengi yelesini görebiliyordu.

Tom, Fırtına'nın boynunu okşayarak, "Haydi git oğlum," dedi. "Bir şeyler iç."

Fırtına'nın, söylediklerini anlamadığını bilmesine rağmen onunla konuşmaya devam etti: "Aslanı gördüğün anda suya atla ve olabildiğince hızla yüz. Gerisini biz hallederiz."

Fırtına, burnunu Tom'un boynuna bastırdı.

Cesur at, ağaçların arasından çıktı ve gölün kenarına indi. Tom kılıcını çekerken, Elenna da oklarını hazırladı.

"Belki de fazla uzakta duruyoruz," dedi Tom. "Beni takip et." Elenna ve Gümüş'ü aslanın bulunduğu açıklığın ortasına yakın bir yere götürdü. Buradan aslana daha kolay saldırabilirlerdi artık.

Tom, ağaçlara baktı. Trillion'u en son gördüğü yeri dikkatle izliyordu. Ortalıkta Canavardan iz yoktu ama aslanın yakınlarda olduğuna emindi. Canavarın kötü kokusu, havada hissedilebiliyordu.

Fırtına başını eğdi ve gölden su içmeye başladı. Tom'un kalbi hızla atmaya başlamıştı. Atına bir şey olmasına asla izin veremezdi.

Fakat aslan hâlâ ortalıkta görünmüyordu. Trillion neredeydi?

"Ah, hayır!" dedi Elenna. "Baksana!"

Tom, Elenna'nın sesine doğru döndü. Gördükleri karşısında yüreği korkudan ağzına gelmişti.

Trillion, açıklığın *diğer* tarafındaydı! Gölün etrafını, ağaçların arasından geçerek boydan boya dolaşmış olmalıydı. Şimdi ise Fırtına'ya arkadan yaklaşıyordu! Korkunç Canavar sessizce ağaçların arasından çıktı, bedenini yere iyice yaklaştırmış, gözlerini Tom'un siyah atına dikmişti.

Bunu gören Tom, korkunç bir paniğe kapıldı. Fırtına'ya zamanında ulaşamayacak kadar

uzaktaydılar! Ayrıca atı uyarmak için seslenemezdi de çünkü o zaman Trillion, nerede olduklarını anlardı.

Planları tutmamıştı ve bunun bedelini sadık atının hayatıyla ödeyeceklerdi!

ALTINCI BÖLÜM BÜYÜK TEHLİKE!

Tom, ayağa kalkmaya yeltendi ama Elenna, onu kolundan tutup tekrar yere çekti.

“Artık çok geç. Trillion görecek seni!” diye fısıldadı. “Ağaçların ardına gizlen ve arkasından dolaşip öyle saldır. Sen saldırıya geçer geçmez, ben de ok atmaya başlayacağım.”

Tom başıyla onaylayarak “İyi fikir,” dedi ama çok

az zamanları vardı. Trillion'un Fırtına'ya giderek yaklaştığını görüyordu fakat at, hâlâ tehlikenin farkında değildi.

Tom, sessizce ormanın diğer ucuna ilerledi, artık üç başlı aslanın tam arkasındaydı. Yumuşak toprağın üstünde Canavarın dev pençe izlerini görebiliyordu. İzlerin her biri, neredeyse Tom'un kalkanı kadar büyüktü. Trillion, bugüne dek karşılaştığı en tehlikeli Canavardı kuşkusuz ama Tom cesur olmalıydı. Zincir zırhın ona verdiği cesaret bile yetersiz kalıyordu ama yine de gücünü toplayıp açıklığa doğru adımını attı. Sonra da kolunu kaldırarak Elenna'ya okları atmaya başlamasını işaret etti.

İlk ok, Canavarın omzuna saplandı. Bunun üzerine Trillion'un üç dev ağzından da aynı anda kulakları sağır eden kükremeler yükseldi. Fırtına kafasını çevirdi ve gözleri korkuyla büyüyerek dev

Canavardan uzaklaşmaya başladı. Ancak güvende olmak için göle gireceğine ağaçların arasına daldı.

“Hayır, Fırtına!” diye bağırdı Tom. “O tarafa değil!”

Ne yazık ki Trillion, ata göre çok hızlıydı. Omzuna saplanmış oku hiç umursamadan öne atıldı ve Fırtına'nın kaçış yolunu kapattı. Tom, dostunun paniğe kapılarak şaha kalktığını gördü. Atın ağzının kenarlarında köpükler birikmişti.

Fırtına, arka toynaklarının üzerinde döndü ve göle doğru koşmaya başladı. Ama Trillion üç sıçrayışta at ile gölün arasına geçmeyi başarmıştı. Aslan hırlayarak pençeleriyle toprağı eşeliyor, gözleri kötülükle parlarken üç ağzından da salyalar akıyordu. Tom, Canavarın Fırtına'ya işkence etmekten zevk aldığını düşünüyordu. Tom'un atını öldürmekten büyük bir memnuniyet duyacaktı.

Trillion pençelerinden birini kaldırdı, tırnakları

dışarı çıkmıştı ve ölümcül darbesini vurmaya hazırды. Fakat o sırada, ormandan bir ok daha geldi. Ok, Trillion'un arka bacağına hızla saplanarak orada asılı kaldı. Tom, Elenna'nın ormandaki ağaçların arasından çıktığını ve yayına bir ok daha yerleştirmekte olduğunu gördü. Aslan, öfkeyle kükredi. Elenna, bir ok daha attı. Ok, bu kez havada ıslık çalarak Trillion'un yelelerinden birine saplandı. Ardından bir ok daha, sonra bir tane daha geldi. Fakat aslan, hiç de yaralanmışa benzemiyordu. Tom,

Canavar'ın derisinin okların derine gömülmesini önleyecek kadar kalın ve sert olduğunu fark etmişti.

Fırtına korkudan dehşete düşmüş, olduğu yerde kalakalmıştı. Tom, koşmaya başladığı anda atın Trillion tarafından yere indirileceğini biliyordu.

Hızla harekete geçmek zorundaydı. Gizlendiği yerden çıkıp Fırtına'yı kurtarmanın ve Trillion'u yenmenin zamanı gelmişti.

Ağaçların arasından bir ok daha geldi. Ancak bu kez oklardan alevler yükseliyordu! Elenna, oklara kuru çimenler bağlamış ve onları çakmak taşıyla tutuşturmuştu.

“Harika!” dedi Tom kendi kendine. “İyi fikir, Elenna.”

Ok, Trillion'un ön pençelerinden birine saplandı ve alevler Canavarın tüyelerine sıçrayıp, derisini yakmaya başladı. Trillion acıyla bağırdı ve üstündeki alevleri söndürmek için eğilip bükülmeye başladı.

O anda Tom hemen ileri atıldı ve Fırtına'nın yanına koştu. Altın zırh, ihtiyacı olan fazladan hızı, bacaklarına veriyordu. Neredeyse Fırtına'nın yanına ulaşmıştı! Trillion ise alevleri umursamadan, dişleriyle pençesindeki oku çıkarmaya çalışıyordu. Ama Canavar, Tom'un Fırtına'nın deri dizginlerini eline aldığı görünce, olduğu yerde donakaldı.

Trillion'un üç ağzından da kulakları sağır edici kükremeler yükseldi. Fırtına, sırtında Tom ile suya doğru dörtnala koşmaya başlamıştı. Tom'un üstündeki altın zırh, sarsıntıdan takırdamaya başlamıştı ve kılıcı, birden parmaklarının arasından kayıp düşüverdi.

Fırtına koşarak suya girince, dizginler de Tom'un elinden kurtuldu ve çocuk suya düştü. Düşer düşmez batmaya başlamıştı ve ağzına sular doluyordu. Altın zırh, onu dibe doğru çekiyordu!

Tom, ayağını vura vura su yüzüne çıkmaya çalıştı. Öksürüyor ve boğazına kaçan suyu tükürüyordu. Kalkanının üstünde bulunan Deniz Yılanı Sepron'un dişi onu korumasaydı, kesinlikle boğulmuş olurdu.

Bu arada Trillion, gölün kenarına gelmişti. Canavar suya girmeye cesaret edemiyordu ama dev pençesini Fırtına'ya doğru savurdu. Atın eyerini

yakalamayı başarmıştı. Sert bir hareketle atı sudan çekti ve toprak zemine doğru savurdu. Hayvan, uzun bacaklarıyla havayı tekmeleyerek yere düştü.

Ormandan oklar yağıyordu ama faydası yoktu. Tom, atına ulaşmak zorundaydı! Kıyıya doğru yüzdü, suyun üstünde kalabilmek için çılgınca çabalıyordu. Nihayet kıyıdaki sazlara tutunarak kendisini kuru toprağın üstüne atmayı başardı. Sendeleyerek ayağa kalkıp Fırtına'ya doğru koştu ama çok geç kalmıştı. Trillion, pençeleri gün ışığında parlayarak, atın üstüne sıçradı.

O sırada Tom, altın çizmelerin günışığında parladığını hayretle fark etti! Çizmeler, yere düşmüş olan atın yanında, çimenlerin arasında duruyordu.

Trillion saldırmak için yaklaşırken Tom, Canavarın Fırtına'yı da altın çizmeleri de mahvedeceğini anlamıştı.

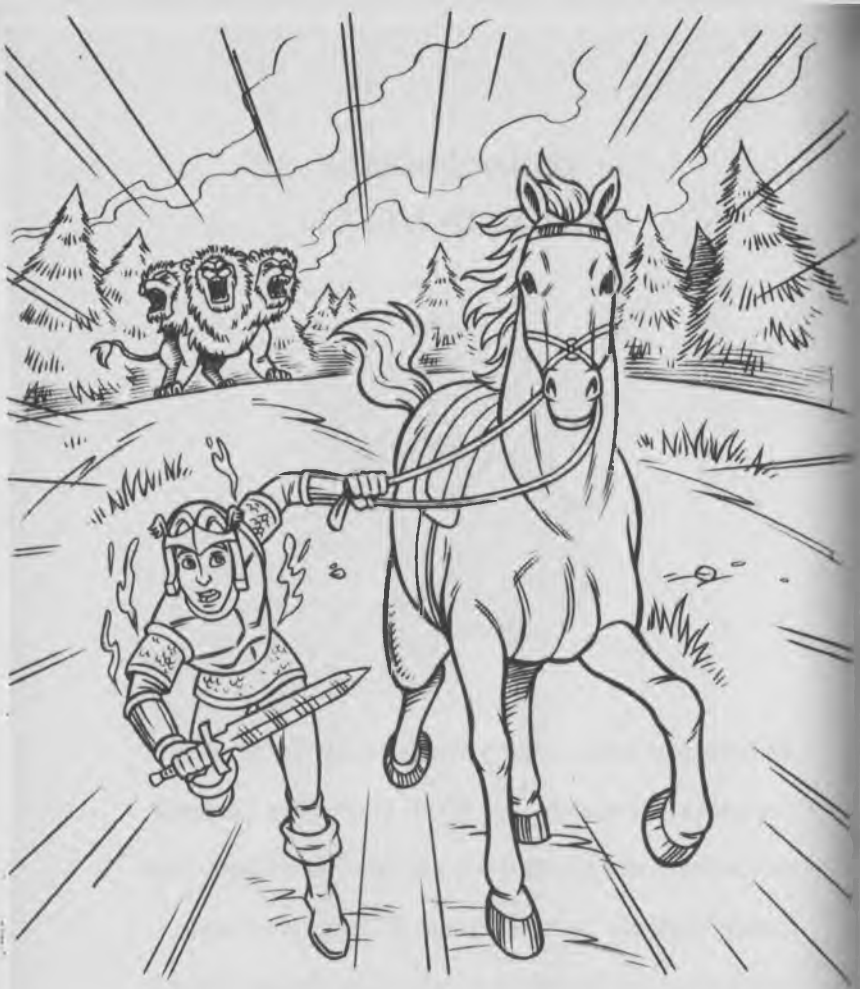
Tom, altın zırhı tamamlamak için çok çaba harcamış ve çeşitli tehlikeler atlatmıştı. Yoksa görevini tamamlamayı başaramayacak mıydı?

YEDİNCİ BÖLÜM ASLANIN NEFESİ

Fırtına, son anda yana yuvarlanarak Trillion'dan kurtulmayı başardı. Bacakları çizmelere çarpmış ve onları daha güvenli bir yere doğru itmişti. Ata hamle yapmış olan dev aslan boşluğa düşünce yuvarlandı ve Fırtına o sırada doğrulmayı başarıp yüksek sesle kişneyerek Tom'a doğru koşmaya başladı.

“Aferin oğlum!” diye bağırdı Tom. “Aferin sana!”

Altın zırhından sular süzülen Tom, yere düşmüş olan kılıcını almak için durakladı. Fırtına

artık yakındaydı ve hâlâ son derece hızlı hareket ediyordu. Bacak zırhının güçleri sayesinde Tom, geride kalmadan atıyla yan yana koşabiliyordu. Fırtına'nın dizginlerini yakaladı ve altın göğüslüğün ona verdiği güçle kendisini tek seferde eyerin üstüne atmayı başardı.

“Elenna'nın yanına!” diye bağırdı.

Fırtına, yüksek sesle kişneyerek döndü ve ileri atıldı. Birkaç saniye içinde Elenna ve Gümüş'ün onları beklediği, ormandaki güvenli bölgeye doğru dörtmala koşmaya başladı.

Fakat bu arada Trillion, yeniden ayağa kalkmıştı. Öfkeyle peş peşe kükredi. Tom omzunun üstünden geriye baktığında aslanın yeşil gözlerinde ölümcül bir ışığın parladığını gördü. Kötü Canavar, öldürmeye hazırды.

Fırtına ağaçların arasında hızla koşarken Tom, rüzgârdan korunmak için hafifçe eğilmişti.

“Haydi, oğlum!” diye seslendi. “Haydi Fırtına, daha hızlı!”

Aslan, birdenbire onlara çok yaklaşmıştı. Tom onun sıcak, pis kokulu nefesini ensesinde hissedebiliyordu. Canavar, onu ağızıyla kapmaya çalıştı ama Fırtına yana kaçarak birkaç saniye daha kazanmalarını sağladı. O sırada aslan yön değiştirerek onları farklı bir taraftan yakalamayı denedi. Ağaçların bulunduğu bölgeden yine uzaklaşmaya başlamışlardı.

Fırtına, aniden tekrar yönünü değiştirdi ama Trillion bu kez hazırlıklıydı. Pençelerini savurdu, az kalsın Tom’u eyerin üstünden düşürecekti. Aslanın kafalarından biri çok yakınındaydı, açık ağzının içi kıpkırmızıydı ve dişlerinden salyalar damlıyordu.

Tom, aslana doğru bir tekme savurarak haykırdı: “Sakin durma, Fırtına! Vazgeçme sakın!” Fakat tekme savurmakla hata yapmıştı. Ona doğru atılan Trillion, Tom’un ayak bileğini ısırıldı.

Canavarın dişleri ayak bileğinin etrafına kilitlenince Tom, acıyla bir çığlık attı. Trillion, onu Fırtına'nın üstünden çekmeye çalışıyordu. Tom, kılıcını Canavara doğru savurdu ama eyerin üstünde kalabilmek için öylesine büyük bir güç harcıyordu ki yaptığı hamle boşa gitti. Bir daha saldırmak için kendini toparlamaya çalışırken Trillion, bu sefer onu bacağından yakaladı ve düşürmek için sarsmaya başladı. Tom'un parmakları dizginlerden sıyrıldı ve çocuk, bir çığlık atarak yere düştü.

Oldukça sert bir düşüştü bu. Neyse ki altın zırh sayesinde kemikleri kırılmamıştı. Kılıcı ve kalkanı elinden fırlayıp gitmişti ama hâlâ biraz şansı vardı; zırhıyla yerde yuvarlanırken, Trillion'un dişlerinden kurtulmayı başarmıştı!

Ayak bileği, acıyla zonkluyordu. Ayağa kalkmaya çalıştı ama bileği vücudunu taşıyamıyordu; acıdan nefesi kesilerek yere yığıldı.

Elenna ve Gümüş'ün ağaçların arasından ona doğru koştuklarını görebiliyordu.

“Hayır!” diye bağırdı Tom. “Geri dönün!” Yakındaki kılıcını ve kalkanını fark edince, çaresizce onlara doğru sürünmeye başladı.

Tam kılıcının kabzasını kavrayacağı anda, dev aslan ona yaklaştı. İri pençelerini kılıcın ve kalkanın üstüne bastırdı. Tom, başını yukarı kaldırdı. Trillion'un üç kafası da ona doğru eğilmişti. Yeşil gözlerinde kötülük dolu kıvılcıklar yanıp sönüyordu. Tom, aslanın ağızlarından gelen mide bulandırıcı koku yüzünden neredeyse boğulacaktı. Üstünden salyalar akan dişler ise onu parçalamaya hazırdı.

Görevini başaramamıştı!

SEKİZİNCİ BÖLÜM İYİ CANAVAR

Trillion, kükreyerek pençesini Tom'un göğüs zırhına indirdi. Tom, yere mihlanmış şekilde aslanın korkunç ağırlığını hissedince paniğe kapıldı.

Fakat altın zırh dayanıyordu!

Üç kafa daha da yakınlaştı ve Tom, yüzünü hedefleyen pençelerin birinden miğferi sayesinde kurtuldu.

Miğfer, onu ciddi bir yaralanmadan kurtarmıştı ama siperliği kapalı olmadığından canavarın pençeleri yanağına gelmiş ve değdiği yerleri sıyrarak kanatmıştı.

Ortadaki kafa, çenesini açarak ona doğru yaklaştı.

O sırada Tom, dörtnala ilerleyen toynak seslerini duydu. Atı onu kurtarmaya geliyordu! Fakat Tom, Fırtına'nın Trillion'la başa çıkamayacağını biliyordu.

"Geri dön!" diye bağırdı.

Karşılığında öfke dolu bir inleme duydu.

Tom, kötü Canavarın onu düşürdüğü yerde dönerek arkasına baktığında, gelenin Fırtına olmadığını hayretler içinde gördü.

Bu, *Tagus*'tu!

At-adam açıklıkta kılıcını sallayıp dörtnala koşarak ona doğru geldi ve üç başlı aslanın üstüne atıldı.

Tagus savaş çığlıkları atıp, tekmeler savurarak Trillion'un üstüne bir çığ gibi inmişti. Kötü Canavara kılıcıyla saldırıyordu.

Tom, hayretle nefesini tutup iki Canavarın savaştığı alandan yuvarlanarak uzaklaşmayı başardı. Acı ve öfkeyle kükreyen Trillion, doğrulup hançer gibi pençeleriyle at-adamın üstüne atladı. Fakat Tagus aniden geri çekilip şaha kalkarak Trillion'ü güçlü toynaklarıyla tekmeledi ve onun gerilemesini sağladı.

Üç Başlı Aslan Trillion

Ardından Tagus, gerilemekte olan aslanın üstüne yürümeye başladı. Kötü Canavar, kafalarını Tagus'un kılıcının keskin çeliğinden korumaya çalışıyordu.

O sırada Tom, Tagus'un ne yapmaya çalıştığını anlayıverdi. Elenna'ya "Trillion'u göle gitmeye zorluyor!" diye seslendi. "Ona yardım etmeliyiz!"

Tom, bileğindeki acıyı umursamadan ayağa kalktı ve sendeleyerek kılıcına ulaştı. Tagus'la birlikte savaşmaya hazır bir halde topallayarak ilerledi.

Kılıcını çekip aslanın ön ayaklarına saldırdı. Tagus ile Tom, Trillion'u suyun kenarına doğru ilerlemeye zorluyorlardı.

Tom Elenna'nın, "Geliyorum!" diye bağırdığını duydu. Göz ucuyla baktığında Elenna'nın Fırtına'nın sırtında, yanında Gümüş ile yaklaşmakta olduğunu gördü. Elenna eyerin üstünde eğildi ve Fırtına ile yanlarından geçerken Tom'a kalkanını fırlattı.

“Teşekkürler!” diyen Tom, kalkanını ustaca yakalamıştı. Fakat bileğindeki acı öylesine şiddetliydi ki artık güçlkle ayakta durabiliyordu.

“Pes etmeyeceğim!” diye fısıldadı kendi kendine. Bir yandan kılıcıyla aslana saldırıyor, diğer yandan kalkanıyla kendisini kötü Canavarın yırtıcı pençelerinden koruyordu. “Damarlarımdaki kan akmaya devam ettikçe, savaşıcağım!”

Savaşan Canavarların gürültüsünün arasından sesini duyurmaya çalışarak Elenna’ya “Hepiniz geri çekilin!” diye seslendi. “Fırtına’nın fazla yaklaşmasına izin verme!” Atın hayatını ikinci defa tehlikeye sokmayacaktı. Ayrıca Elenna ve Fırtına’nın yapmasını istediği oldukça önemli bir şey vardı. “Çizmeleri gördüm!” diye bağırdı Tom. “İleride, otların arasında!”

“Gördüm!” diye bağırdı Elenna. “Onları sana getireceğiz!”

Tom'un kalbi umutla dolmuştı ama o sırada dikkati dağılmış olduğundan, kendisini bir pençe darbesiyle yerde buluverdi. Silkinerek ayağa kalktı ama yaralı bileği bu düşüşten sonra daha da kötüleşmişti. Güçlkle ayakta durabiliyordu.

“Yaralısın sen!” diye bağırdı Elenna. “Önce seni güvenli bir yere götürmeliyiz!”

“Hayır!” diye bağırdı Tom. Sesi Canavarların kükreme seslerini bastırmıştı. “Ben iyiyim ve Tagus’u yalnız bırakmayacağım. Siz çizmeleri alın!”

Elenna önce durakladı, sonra Fırtına'nın dizginlerini çekerek atı döndürdü. Yanında Gümüş ile çizmelere doğru dört nala ilerlemeye başladılar.

Tom ise o korkunç çatışmaya geri döndü. Bileğinin, aslanı yenene kadar dayanmasını umuyordu. Ancak göle yaklaştıkça Trillion daha da vahşice savaşıyordu ve Tagus yorulmaya başlamıştı.

Birden Tom'un bileği boşaldı ve çocuk,

dizlerinin üstüne düştü. Bu defa hiç olmadığı kadar cesur olmalıydı. Başını kaldırıp Trillion'a baktı ve aslanın Tagus'a ölümcül bir darbe daha indirdiğini gördü. Bu kadarı da *fazlaydı* artık! Tom, kalbine cesaret veren altın zincir zırha dokundu. Yavaşça ayağa kalkmaya çalıştı, duyduğu acıya karşı koymak için dişlerini sıkıyordu. Nihayet tamamen ayağa kalktı ve kılıcını havaya kaldırdı.

Trillion'la süren savaşa bir son vermeye hazır!d!

DOKUZUNCU BÖLÜM ZAFERDEN UZAK!

İki Canavar, hâlâ öfkeyle dövüşüyordu. Göle oldukça yaklaşmışlardı ama üç başlı aslana atıracakları o son birkaç adım, Tom'un sahip olduğu tüm gücü ve cesareti tüketecekti.

“Geliyorum!” diye bağırdı ileriye doğru topallayarak. O güne dek karşılaştığı tüm Canavarlardan daha kötü ve korkunç bir Canavarla karşı karşıya olduğunu biliyordu.

Tagus haykırarak kılıcını yeniden aslana sapladı, ama acımasız kılıcı kötü Canavarın sert derisine girememişti. Tom at-adamın her hareketinde giderek daha zayıf düştüğünün farkındaydı ve aslanın hırıldayan üç ağzındaki dişler her zamanki kadar keskin ve tehlikeli görünüyordu.

Ya şimdi ya da hiç, diye düşünen Tom, aslana doğru atıldı. Üç kafasının arkasından yaklaşarak aslanın dev vücudunu hedef aldı. Ardından kılıcını iki eliyle kavrayarak saldırdı.

Kılıç, aslanın kürkünü delip etine saplandı. Bunun üzerine kafalardan biri, öfkeyle çocuğa yöneldi. Dev bir pençe ona doğru savrulurken, Tom, kendisini yere atmayı başardı. Kılıcı aslanı yaralamamış, sadece kızdırmıştı.

“Nasıl bir Canavar bu?” diye düşündü Tom. Hiçbir şey ona zarar veremiyordu. Onu yenmek nasıl mümkün olacaktı?

Üç Başlı Aslan Trillion

Bu sırada dev bir pençe, yeniden Tom'un kafasına doğru savruldu. Tom sersemlemiş ve şaşkın bir halde yere yuvarlandı. Tagus, haykırıp hırlayarak aslanı geri çekilmeye zorluyordu.

Ardından Tom, tepesinde bir şeklin belirdiğini gördü. Gözlerini kırıştırdı. Karşısındaki Fırtına'ydı. Elenna atın sırtındaydı ve yanlarında Gümüş de vardı. Elenna, elinde gün ışığında parlayan bir şey tutuyordu.

Altın çizmelerdi bunlar!

Tom, başı hâlâ dönerek olduğu yere çöktü.

Elenna, eyerden aşağı atlayarak çizmeleri uzattı ve "Giy bunları!" dedi.

Tom, ileriye doğru uzandı ama öylesine sersemlemişti ki önünü doğru dürüst göremiyordu bile.

"Onları bana senin giydirmen gerekiyor," dedi nefes nefese. "Çabuk ol! Tagus daha fazla dayanamayacak."

Elenna, dizüstü çöktü ve çizmeleri Tom'un yaralı bileğine dikkat ederek ayaklarına giydirdi.

Tom, ter içinde ve sersemlemiş bir halde oturup, çizmelerin etkisini göstermesini beklemeye başladı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu Elenna endişeyle. "Ayağa kalkabilecek misin?"

"Hayır," dedi Tom. Çizmeler neden ona yardım etmiyordu? Son anda görevini başaramayacak mıydı yoksa?

Fakat hemen ardından, bedeninde bir karıncalanma hissetti. Güçle dolu bir his, sanki damarlarında dolaşmaya başlamıştı. Bileğindeki acı hafiflemiş ve birdenbire bilinci yerine gelmiş gibiydi.

Hemen ayağa fırladı. Kendisini ağaçların tepelerine zıplayabilecekmiş gibi hissediyordu. Bu, altın çizmelerden gelen bir güçtü!

Kılıcını ve kalkanını kavrayarak savaşan Canavarlara doğru koştu. Trillion'un sonu gelmişti. Aslanı artık hiçbir şey kurtaramazdı.

Tom, kılıcını kaldırdı ve son darbeyi indirmeye hazırlandı. Trillion'un birkaç adım ötesindeydi ki görünmez bir güç onu durdurdu. Çocuk, geriye doğru sendeledi ve hemen ardından tekrar ileriye atıldı. Fakat görünmez duvar, onu yeniden durdurmuştu. Kötü Canavara yaklaşamıyordu bir türlü.

Neler oluyordu?

Suyun kenarında kara bir hortum belirdi. Uğuldayan rüzgârın arasından tiz bir çığlık duyuldu ve hemen ardından karanlık yok oldu. Malvel gölün kenarında belirdi.

Kara Büyücü, Tom'u Canavardan uzak tutuyordu! Tom, görünmez duvara kılıcıyla saldırdı ama duvarı aşamadı.

“Seni uyarıyorum evlat, burada zafer kazanırsan buna pişman olursun!” diye seslendi Malvel. “Seni asla görmek istemeyeceğin yerlere sürüklerim.”

Ancak Tom, içinde Avantia'nın gücünü hissetti. “Umurumda değil!” diye bağırdı, tekrar duvara saldırarak. “Seni yeneceğim Malvel, ne pahasına olursa olsun!”

“Bu kadar genç birine göre fazla kibirlisin!” diye bağırdı Malvel.

Koluyla bir hareket yaptı ve birdenbire Aduro'nun bir görüntüsü belirdi. İyi büyücü yaralanmış, kanlar içinde yerde yatıyordu.

Malvel'in görünmez duvarının ardında Tagus ve Trillion birbirleriyle ölesiye savaşıyorlardı. Gümüş duvarı tırmalıyor, öfkeyle havlıyordu. Elenna, Fırtına'nın sırtından oklar atıyor ama sihirli güç kalkanını bir türlü delemiyordu.

"Seni son kez uyarıyorum!" diye bağırdı Malvel. "Eğer Trillion'u yenersen, bunu sana hayal bile edemeyeceğin şekillerde ödetirim!"

Tom, iyi dostunun içler acısı görüntüsü karşısında öylece kalakalmıştı. Aduro güçlü bir büyücüydü ama Malvel onu yenmişti. Tom böylesine kötü bir gücün karşısında nasıl duracaktı?

ONUNCU BÖLÜM ASLAN GEÇİDİ

Trillion'dan yükselen zafer dolu kükremeyi duyan Tom, başını çevirdi. Gücü tükenen Tagus, yere düşüyordu. Dev aslan üstün gelmişti. Tagus, kısa bir süre içinde savaşı kaybedecekti.

Malvel alaylı bir ses tonuyla bağırdı: "Sözlerimi unutma!"

"Unutmayacağım!" diye bağırdı Tom kendine güvenerek. "Ama bana engel olamayacaklar!"

Kılıcı, görünmez duvarı geçememişti ama altın çizmelerden gelen gücün bedeninde giderek arttığını hissedebiliyordu. Sihirli duvarı aşabilecek miydi acaba?

Geriye bir adım attı, ardından aynı bacağıyla duvara kuvvetli bir tekme savurdu. Korkunç bir gürültü koptu; sanki gökyüzü parçalanmıştı. Malvel, öfkeyle haykırdı. Görünmez duvar yok olmuştu!

Tom ileri doğru koştu. Fakat birdenbire kılıcı ve kalkanı elinden fırladı. Malvel'i hiçbir şey durduramıyordu!

"Tom, hayır! Geri dön!" diye bağırdı Elenna. "Öldürecekler seni!"

"Silaha ihtiyacım yok," diye bağırdı Tom. Tüm vücudu enerjiyle karıncalanıyordu. "Zırhım, bana ihtiyacım olan tüm gücü veriyor!"

Tagus, hâlâ kılıcını savuruyordu ama artık yerdeydi. Kötü Canavar ise at-adamın üstüne çökmüştü. Tom, aslana doğru atıldı ve yelelerinden birini yakaladı. Topuklarını Trillion'un omuzlarına bastırarak, onu yelesinden geriye çekti.

Trillion, Tom'un ona saldırdığından habersiz bir halde yana doğru savruldu fakat hemen başını çevirdi ve korkunç ağzını açtı. Tom, cesurca kolunu aslanın ağzına soktu. Altın zırh onu koruyabilirdi! Tom, zırhı ısırmaya çalışan aslanın dişlerinin kırılıp ufalandığını gördü.

Acıyla kükreyerek başını geriye atan aslan, dudaklarından kanlar sızarak kalçasının üstüne çöktü. Üç kafasını da Tom'dan uzaklaştırmış, altı yeşil gözü acıyla dolmuştu. Dev pençelerinden birini Tom'a doğru savurdu. Tom, pençeyi tek bir yumrukla savuşturdu. Trillion yeniden kükredi ve gözleri şeytani bir ışıkla doldu. Gerilerek, tüm ağırlığıyla Tom'un üstüne çullanmaya hazırlandı.

Fakat Trillion arka ayaklarının üzerinde doğrulurken, Tom, ne yapması gerektiğini anlamıştı. Canavardan kaçmak yerine kollarını başının üstüne kaldırarak ileriye atıldı ve aslanı karnından itti. Zırh, onu öylesine güçlü bir hale getirmişti ki aslanı itmeyi başarmıştı.

“Artık senden daha güçlüyüm!” diye bağırdı Tom. “Yenildin!”

Trillion, kükreyip hırlayarak geriye düştü. Pençelerini kullanamamış, dişleri ise havayı ısırmaktan başka bir işe yaramamıştı. Tom, Canavarı göle doğru itmeye devam etti. Bu defa hiç olmadığı kadar kararlıydı.

Kötü Canavar tehlikeyi fark ettiğinde, artık çok geçti. Trillion, kıvranıp debelenerek sudan uzaklaşmaya çalıştı ama Tom ona acımadı. Nihayet son bir hamleyle aslanı gölün sularına yolladı.

Aslan çaresizce debelendikçe, su köpürüyordu. Trillion çırpındıkça daha da dibe batıyordu. Kürkü ıslandıkça ağırlaşıyor ve dev yeleleri onu suyun dibine çekiyordu.

Tom gölün kenarında durmuş, gözlerini suyun üzerinde kalmaya çalışan aslanın korkunç görüntüsünden ayıramıyordu. Sular, aslanın üç

kafasının üstünde giderek yükseliyor, Trillion'un altı yeşil gözünden dehşet ve korku okunuyordu. Bir an su yüzeyinde yalnızca bir pençe kaldı ve ardından Trillion gözden kayboldu. Suyun üstünde baloncuklar köpürüyor, garip bir hışırtı duyuluyordu. Üç başlı aslanın kükremesi, sonsuza dek susmuştu.

Elenna, Tom'un yanına geldi ve elini çocuğun omzuna koydu.

"Başardın!" dedi yavaşça. "Malvel'in bugüne dek yolladığı en güçlü Canavarı yendin!"

Fakat Tom, kaşlarını çatmıştı. Altın zırhı elde etme görevi boyunca karşısına çıkan tüm Canavarlar, yenildikten sonra küçük parçalara ayrılmışlardı. Aynısının, Trillion'u yenince de olmasını beklemişti. Ancak gölün yüzeyi, berrak ve dümdüzdü. Tom, Elenna'ya baktı. "Aslan parçalara ayrılmadı," dedi. "Sence neden böyle oldu?"

“Bilmiyorum,” dedi Elenna. “Belki de..”

Elenna'nın sözleri, birden bir gümbürtüyle bölündü. Ayaklarının altındaki zemin sarsılıyordu. Göl artık durgun değildi; Trillion'un en son görüldüğü yerde dalgalar oluşmaya başlamıştı. Gölün suları yükseldi ve boğuk bir kükreme duyuldu.

Ardından sular yarıldı ve kubbe şeklinde, kapkara, dev bir yapı yükselmeye başladı. Yükseldikçe üstünden sular akıyor, gün ışığında simsiyah parlıyordu. Gölün sularını taşıyarak iki arkadaşın önünde durdu.

Önlerinde, ağzı ardına dek açılmış dev bir aslan kafası heykeli duruyordu.

Aslan heykelinin dev dişlerinin arasından gölün kıyısına doğru bir yol uzanıyordu.

“Bu bir geçit,” diye mırıldandı Tom aşkınlıkla.

“Nereye açılıyor peki?” diye sordu Elenna hayretle.

“Bilmiyorum,” diye yanıt verdi Tom. “Fakat yolu izlemek zorundayım. Sanki bir şey, beni ona doğru çekiyor.”

“Tehlikeli olabilir,” diye uyardı onu Elenna. “Belki de yolu Malvel yapmıştır.”

Tom, arkasına baktı. Kötü Büyücü yok olmuştu. “Önemli değil,” dedi. Cebinden sihirli pusulasını çıkardı ve önüne doğru tuttu. Bu pusulayı ona babası Taladon bırakmıştı ve pusula onun hayatını kurtarmıştı. İğne, *Kader* kelimesini gösteriyordu.

Tom, kararından emindi artık. “Malvel’in nereye gittiğini biliyorum,” dedi. Aslanın açık ağzını işaret ediyordu.

“Malvel geçidin öbür tarafında ve bence Aduro da orada.” Elenna’ya baktı. “Gitmeliyim.”

“*Gitmeliyiz, demek istedin sanırım,*” diye düzeltti Elenna.

Tom döndüğünde, Fırtına ve Gümüş’ün, arkasında beklemekte olduklarını gördü. Böylesine sadık dostları olduğu için bir kez daha şükretti.

Fırtına’nın dizginlerini tuttu ve geçide doğru ilerlemeye başladı. Atı, onu korkusuzca izliyordu. Diğer yanında ise Elenna, eli Gümüş’ün gri kürkünde beraberce ilerliyorlardı.

Aslanın dişlerinin etrafındaki hava titreşti. Tom’un bedeni karıncalanmış, tüyleri diken diken olmuştu. Dört arkadaş, aslanın ağzının içine girmeden önce durdular. Tom’un altın zırhı, gün ışığında pırıl pırıl parlıyordu.

Tom ve Elenna bakiştılar.

“Hazır mısınız?” diye sordu Tom.

“Hazırım,” dedi Elenna kendinden emin bir şekilde.

Ardından dört arkadaş yolu izleyerek onları bir sonraki maceralarına götürecektir olan aslan geçidinden geçtiler.

Tom'un kaderi, onu bekliyordu. Canavar Avı, henüz bitmemişti.

Canavar Peşinde serisi,
Karanlıklar Diyarı kitaplarıyla devam ediyor.
Bir sonraki Canavar Avı'nda Tom'a katılın!

Karşınızda

BOĞA-ADAM TORGOR

Tom, Elenna ve dostları, Avantia'nın iyi
canavarlarını

Karanlıklar Diyarı Gorgonia'dan kurtarabilecekler
mi?

GİRİŞ

Ormanın içinde koşan Hector'un kalbi, hızla atıyordu. Dere kenarında oynarken zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştı ve şimdi ay, mor bir renge bürünmüş, tehditkâr bir şekilde gökyüzünde yükseliyordu. Gorgonia'nın öfkeli kızıl göğü, Hector'un tepesinde fırıl fırıl dönüyordu. Çocuk, ağaçların arasında zikzaklar çizerek koşarken, gölgeler canlı ve tehlikeli görünüyorlardı.

Hector, nefes almak için bir an açıklıkta durdu ve yakınlarda tehlikeli orman yaratıklarının olup olmadığını kontrol etmek için etrafına bakındı. Bir hışırtı duyunca, kalbi hızla atmaya başladı. Bir ağacın arkasına saklanıp, tüm bedenini ağacın gövdesine dayadı.

Etrafına bakınınca, iki genç adamın sürünerek ona doğru yaklaştıklarını gördü. Sanki takip

ediliyorlarmış gibi, sürekli korkuyla arkalarına bakıyorlardı. Hector, adamların boyunlarındaki gümüş tılsımları görünce ürperdi. Bu tılsımları sadece ormanlarda yaşayan ve Kara Büyücü Malvel'i tahtından indirmeye çalışan Gorgonialı asiler takardı. Hector'un babası, asilerin yalnızca zaman kaybettiklerini söylemişti. Gorgonia'ya daima Malvel hükmetmişti ve bu gerçek hiç değişmeyecekti.

İki genç adam, sürünerek açıklığa doğru ilerlediler ve bir sarmaşığın arkasına gizlendiler. Artık dışarıdan görünmeleri olanaksızdı. Hector, yine de saklandığı ağacın ardından çıkmaya cesaret edemedi. Bu iki genç adam neden saklanıyordu? Malvel, peşlerine mi düşmüştü? Hector, ağzının kuruduğunu hissetti. Ya kötü büyücü onu böyle yalnız başına ormanda bulursa, ne yapardı? Malvel, onun da asilerle birlikte olduğunu düşünebilirdi!

Birdenbire, ayağının altındaki zemin sarsıldı. Hector başını kaldırıp bakınca, dev bir şeyin elinde kocaman bir baltayla ağaçların arasından ona doğru ilerlediğini gördü. Korkunç yaratık baltasını başının üzerinde savurup, önündeki ağaçları devirerek kendine yol açıyordu. Bu esnada da ayın mor ışığı, baltasının altın çeliğinde parlıyordu. Hector, hareket etmeye çalıştı ama korkudan bacaklarını kıpırdatamadı.

Boğazından korku dolu bir hıçkırık yükseldi. Daha önce hiç böyle bir yaratık görmemişti ama onun kim olduğunu biliyordu: Gorgonia'nın altı kötü Canavarından biri ve Malvel'in sadık hizmetkârı olan Boğa-Adam Torgor'du bu.

Boğa-adam durdu ve yere doğru bakınca Hector'u fark etti. Gözleri kısıldı. Ormandaki ağaçlar kadar uzundu ve gövdesi pırıl pırıl parlayan kömür karası, kalın bir kürkle kaplıydı.

Bir boğaninkine benzeyen kafasının iki yanından kıvrık boynuzlar uzanıyordu. Kolları boğum boğum kaslarla kaplıydı ve kocaman ellerinden biriyle baltanın sapını tutmuştu. Canavar, silahının keskinliğini parmağının ucuyla kontrol etti.

“Bana zarar verme lütfen,” diye yalvardı Hector. Baltanın havada savrularak üstüne indiğini hayal edince, bayılacak gibi olmuştu. Boğa-adam, baltasıyla tek hamlede kafasını uçurabilirdi.

Canavar, tehditkâr bir şekilde kükredi ve ağzından salyalar aktı. Ardından baltasını Hector’un başının üzerine doğru kaldırdı.

“Hayır, dur!” diye bağırdı Hector. Malvel’in, Canavarı asileri yakalaması için yolladığını biliyordu. Aklına bir fikir gelmişti. “Aradığın kişi ben değilim.” Titreyen eliyle iki adamın arkasına saklandığı sarmaşığı işaret etti. “Oraya baksana.” Yaptığından utanç duyuyordu ama korkunç

Canavar ve ölümcül baltasından kurtulmasının tek yolu buydu.

Torgor, açıklığa doğru ilerledi. Baltasını bir kez savurmasıyla sarmaşık paramparça oldu ve iki adam açığa çıktı. Korkuyla çılgık attılar. Adamlar, gözlerini bir an için Hector'a diktikten sonra, ormana doğru kaçmaya başladılar. Bunun üzerine boğa-adam korkunç bir şekilde kükredi ve onların peşlerine düştü.

Hector, titreyerek yere yığıldı. Sonunda Canavarın ayak sesleri uzaklaştı. Ancak o zaman ayağa kalkmaya cesaret edebildi ve evine doğru ilerlemeye başladı.

Bacakları titriyordu. Ormandan çıkmaya uğraşırken ayakları ağaçların köklerine takılıyordu. İki adamı da ölüme yolladığının farkındaydı.

"Ama ben hâlâ yaşıyorum," diye fısıldadı kendi kendine.

BİRİNCİ BÖLÜM

ASLAN GEÇİDİNE GİRİŞ

Tom aslan geçidine adımını atarken, hava hafifçe titreşti. Geçit, Tom üç başlı kötü aslan Trillion'u yendikten sonra Avantia Gölü'nde belirmişti. Ancak o, bu geçidin ötesinde ne olduğunu bilmiyordu.

Tom'un atı Fırtına şahlandı. "Sakin ol, oğlum," diye mırıldandı Tom, atın parlak boynunu okşayarak. Fırtına, gergin bir tavırla gözlerini devirdi ama yine de çocuğun onu ilerletmesine izin verdi.

Arkadaşı Elenna da Tom'un diğer yanında, Gümüş'le onları izliyordu. Gri kurt burnunu havaya kaldırarak, üzüntüyle inledi.

"Bunu yapmak zorundayız," diye mırıldandı Tom dişlerini sıkarak. "Malvel buralarda bir yerlerde, biliyorum!"

“Haklısın, Tom,” diyen Elenna’nın sesi sakindi.
“Ayrıca Aduro’yu kurtarmalıyız.”

Tom geçitten dışarıya adımını attığında, bir anlığına çakan bembeyaz bir ışık onu neredeyse kör etti ve vücudu birden enerjiyle doldu. Sendeleyerek düşmemek için Fırtına’nın dizginlerine tutunurken, Elenna’nın korkuyla bağırdığını duydu. Gümüş ise tiz bir sesle uluyordu.

Tom gözlerini açtığında, boş bir arazide olduklarını gördü. Dümdüz ve hiçbir özelliği olmayan arazi, ufka doğru alabildiğine uzanıyordu. Kumlu toprağın üzerinde boyunlarını bükmüş, koyu yapraklı, çürümüş veya ölmek üzereymiş gibi görünen birkaç bitki bulunuyordu. Yaprakları dökülmüş, yamuk yumuk bir ağaç, biçimsiz dallarını dört arkadaşa doğru uzatmıştı. Tepelerindeki kızıl ve girdaplarla kaplı gökyüzünde

gri bir bulut göze çarpıyordu. Diğer yönde ise sazlıklar ve pis köpüklerle dolu ıssız bataklıklar vardı. Kirli sudan dev baloncuklar çıkıyor ve korkunç bir koku salarak kendi kendilerine patlıyorlardı.

“İyy!” dedi Elenna. “Her yer leş gibi kokuyor. Malvel her şeyi zehirlemiş mi?”

Tom, nemli ve soğuk hava karşısında ürpererek dudaklarını büzdü. O sırada Elenna, Fırtına'nın eyerindeki çantadan şalını çıkarıp omuzlarına örtmüştü. “Neresi burası?” diye sordu.

“Gorgonia Krallığı,” dedi arkalarından gelen yabancı bir ses.

Sesin sahibini görmek için arkalarına döndüklerinde, kahverengi paçavralara sarınmış, uzun, ince bir adamın, geçidin önünde durduğunu gördüler. Tom, hemen kılıcına uzandı. Gümüş, gırtlığının derinliklerinden gelen bir sesle inledi

ve Elenna da kılıfından bir ok çıkararak yayına yerleştirdi.

Yabancı, onlara bakarak eğri büğrü, ağaçtan esasına dayandı. Kel biriydi ve tek gözü bir bantla kapatılmıştı. Diğer gözü ise parlak griydi.

“Kimsin sen?” diye sordu Tom cesurca. Adam öne doğru ilerlediğinde, kılıcına daha da sıkı sarıldı. “Daha fazla yaklaşma.”

Garip adamın dudakları, keyifle büzüldü. “Seni korkuttum mu?” diye sordu ve eğilerek selam verdi. “Benim adım Kerlo. Gorgonia’nın geçit bekçisiyim.”

“Malvel’e mi hizmet ediyorsun?” diye sordu Tom.

“Hayır,” dedi Kerlo. “Hiçbir krala ya da büyücüye hizmet etmem ben. Sadece geçidi korurum.”

Tom, bu adama güvenebileceğinden emin değildi ama bilgi alabileceği başka kimse yoktu.

“Malvel hakkında ne biliyorsun?” dedi. “Onu bulmam gerek. Buralarda mı yaşıyor?”

Kerlo, tekrar bir kahkaha attı. “Malvel’i bulmak mı? Sen ve arkadaşın, çok geç olmadan Avantia’ya dönmelisiniz. Gorgonia’da sersem kahramanlara yer yoktur.”

“Biz sersem değiliz, buraya arkadaşım Büyücü Aduro’yu kurtarmaya geldik,” diye açıkladı Tom.

“Ve onu bulana kadar da geri dönmeyeceğiz,” diye ekledi Elenna kararlı bir sesle.

Kerlo gülümseyince, kararmış dişleri ortaya çıktı. “Pekâlâ, madem ısrar ediyorsunuz...” Elini uzattı ve kemikli parmağıyla ilerideki bataklığı işaret etti. “Bu yolu izlemeniz gerek.”

Ardından, aslan geçidinin önünde birtakım karanlık gölgeler fırl fırl dönmeye başladı ve gizemli geçit bekçisi, havaya karıştı.

Bu maceranın devamı

BOĞA-ADAM TORGOR'da